

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

zo 7. septembra 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 1999/44/ES – Predaj spotrebného tovaru a záruka na spotrebný tovar – Pojem ‚kúpna zmluva‘ – Uplatniteľnosť tejto smernice – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Vo veci C-247/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Hannover (Krajinský súd Hannover, Nemecko) z 22. apríla 2016 a doručený Súdnemu dvoru 29. apríla 2016, ktorý súvisí s konaním:

Heike Schottelius

proti

Falkovi Seifertovi

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predsedníčka desiatej komory M. Berger (spravodajkyňa), sudcovia A. Borg Barthet a E. Levits,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- H. Schottelius, v zastúpení: M. Burger, Rechtsanwalt,
- F. Seifert, v zastúpení: M. Lorenz, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, J. Möller, a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Hödlmayr a D. Roussanov, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 1999, s. 12; Mim. vyd. 15/004 s 223).
- 2 Tento návrh bol predložený v spore medzi pani Heike Schotteliusovou a pánom Falkom Seifertom, ktorý sa týka údajných nákladov, ktoré pani Schotteliusová vynaložila na opravu vád diela.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 6, 7 a 10 smernice 1999/44 stanovujú:
 - „(6) keďže hlavné problémy, s ktorými sa spotrebitelia stretávajú a hlavný zdroj sporov s predávajúcimi sa týkajú nesúladu tovaru so zmluvou; keďže je preto vhodné aproximovať v tomto ohľade vnútroštátne právne predpisy platné pre predaj spotrebného tovaru, avšak bez zasahovania do ustanovení a zásad vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti;
 - (7) keďže tovar musí predovšetkým zodpovedať zmluvnej špecifikácii; keďže zásada súladu so zmluvou sa môže považovať za spoločnú pre rôzne národné právne zvyklosti; keďže v určitých národných právnych zvyklostiach môže byť nemožné, aby sa pri zabezpečovaní minimálnej úrovne ochrany spotrebiteľa spoliehalo iba na túto zásadu; keďže podľa takýchto právnych zvyklostí a hlavne dodatočných národných ustanovení môže byť prospešné, aby sa zabezpečila ochrana spotrebiteľa v prípadoch, keď si zmluvné strany nedohodli konkrétne zmluvné podmienky, alebo keď si zmluvné strany dohodli zmluvné podmienky alebo dohody týkajúce sa priamo alebo nepriamo práv spotrebiteľa alebo obmedzujúce jeho práva a ktoré nie sú pre spotrebiteľa záväzné v rozsahu práv vyplývajúcich z tejto smernice;
 - ...
 - (10) keďže v prípade nesúladu tovaru so zmluvou by mali mať spotrebitelia právo na bezplatné uvedenie tovaru do súladu so zmluvou, pričom sa môžu rozhodnúť medzi opravou alebo náhradným tovarom, alebo, ak to nie je možné, mali by mať právo na zníženie ceny alebo zrušenie zmluvy.“
- 4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Pôsobnosť a definície“, stanovuje:
 - „1. Cieľom tejto smernice je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar s cieľom zabezpečiť jednotnú minimálnu úroveň ochrany spotrebiteľa v rámci vnútorného trhu.
 2. Na účely tejto smernice:
 - a) spotrebiteľ: znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách spadajúcich do pôsobnosti tejto smernice koná s cieľom, ktorý sa netýka jej obchodných činností, podnikania alebo profesie;
 - ...

c) predávajúci: znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá na zmluvnom základe predáva spotrebný tovar v rámci svojich obchodných činností, podnikania alebo profesie;

...

4. Zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, sa na účely tejto smernice tiež považujú za kúpne zmluvy.“

5 Článok 2 tejto smernice s názvom „Súlad so zmluvou“ v odsekoch 1 a 5 uvádza:

„1. Predávajúci musí spotrebiteľovi dodať tovar, ktorý je v súlade s kúpnu zmluvou.

...

5. Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej montáže spotrebiteľského tovaru sa považuje za rovnocenný s nesúladom tovaru, ak je montáž súčasťou kúpnej zmluvy na tovar a tovar montoval predávajúci, alebo sa montoval na jeho zodpovednosť. Toto taktiež platí, ak výrobok, ktorý má montovať spotrebiteľ, spotrebiteľ zmontuje a nesprávna montáž je spôsobená nedostatkami v návode na montáž.“

6 Podľa článku 3 tej istej smernice s názvom „Práva spotrebiteľa“:

„1. Predávajúci zodpovedá spotrebiteľovi za akýkoľvek existujúci nesúlad v čase dodania tovaru.

2. V prípade nesúladu má spotrebiteľ právo, aby sa podľa odseku 3 tovar bezplatne uviedol do súladu tak, že sa opraví alebo nahradí, alebo sa primerane zníži cena, alebo v súlade s odsekmi 5 a 6 sa zruší zmluva týkajúca sa takéhoto tovaru.

3. V prvom rade môže spotrebiteľ požadovať od predávajúceho, aby tovar opravil alebo nahradil, v oboch prípadoch bezplatne, pokiaľ to nie je nemožné alebo neprimerané.

...

Každá oprava alebo náhrada sa uskutoční v rámci primeranej doby a bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa pri zohľadnení vlastností tovaru a účelu, na ktorý spotrebiteľ tovar potreboval.

...

5. Spotrebiteľ môže požadovať primerané zníženie ceny alebo zrušenie zmluvy:

– ak spotrebiteľ nemá nárok ani na opravu, ani na náhradu,

alebo

– ak predávajúci v primeranom čase neuskutočnil nápravu,

alebo

– ak predávajúci neuskutočnil nápravu bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.“

Nemecké právo

- 7 Smernica 1999/44 bola do nemeckého práva prebraná v rámci reformy Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) zákonom Gesetz zur Modernisierung des Schuldrechts (zákon, ktorým sa modernizuje záväzkové právo) z 26. novembra 2001 (BGBl. 2001 I, s. 3138), ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2002.
- 8 V § 280 s názvom „Náhrada škody z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti“ sa uvádza:
„1. Ak dlžník poruší povinnosť zo záväzkového vzťahu, veriteľ môže žiadať náhradu škody, ktorá mu tým vznikla. ...
...
3. Veriteľ môže namiesto plnenia požadovať náhradu škody len vtedy, ak sú splnené dodatočné podmienky uvedené v § 281, § 282 alebo § 283.“
- 9 V § 281 BGB s názvom „Náhrada škody namiesto plnenia v prípade rozporu so zmluvou alebo neuskutočnenia plnenia“ sa v odseku 1 uvádza:
„Ak požadované plnenie dlžník nesplní alebo ho splní spôsobom, ktorý je v rozpore so zmluvou, veriteľ môže za podmienok v § 280 ods. 1 požadovať namiesto plnenia náhradu škody, ak dlžníkovi neúspešne určil primeranú lehotu na plnenie alebo dodatočné plnenie. ...“
- 10 V § 323 BGB s názvom „Odstúpenie od zmluvy v prípade plnenia v rozpore so zmluvou alebo neuskutočnenia plnenia“:
„1. Ak v prípade synalagmatickej zmluvy dlžník splatné plnenie nesplní alebo nesplní tak, ako bolo dohodnuté v zmluve, môže veriteľ, ak dlžníkovi neúspešne určil primeranú lehotu na plnenie alebo dodatočné plnenie, odstúpiť od zmluvy.
...“
- 11 Ustanovenia § 634, § 636 a § 637 BGB sú uvedené v hlave 2 časti 8 kapitole 9 podkapitole 1 tohto zákonníka s názvom „Zmluva o dielo“.
- 12 Ustanovenie § 634 BGB s názvom „Práva objednávateľa v prípade vady“ stanovuje:
„V prípade, že je dielo vadné, môže objednávateľ, ak sú splnené podmienky nasledujúcich ustanovení a ak nie je stanovené inak,
...
2. sám vady opraviť a požadovať náhradu nevyhnutných nákladov podľa § 637;
3. odstúpiť od zmluvy podľa § 636, § 323 a § 326 ods. 5... a
4. požadovať náhradu škody podľa § 636, § 280, § 281, § 283 a § 311a...“
- 13 Ustanovenie § 637 ods. 1 BGB s názvom „Vykonanie diela objednávateľom“ stanovuje:
„Objednávateľ diela môže v prípade vady diela, ktorá pretrváva v okamihu uplynutia ním stanovenej primeranej lehoty na opravu, sám dielo opraviť a požadovať náhradu nevyhnutných nákladov, ak zhotoviteľ diela túto opravu oprávnenne neodmietne.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 14 Manžel pani Schotteliusovej poveril pána Seiferta ako zhotoviteľa diela renováciou bazénu, ktorý sa nachádza v záhrade manželského páru. Práce sa uskutočnili počas roka 2011 a boli zaplatené.
- 15 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že pozemok, na ktorom bol bazén postavený, patrí pani Schotteliusovej, teda že je jeho vlastníčkou, a ďalej, že na základe zmluvy z 3. a 4. novembra 2011 jej manžel postúpil svoje práva zo záruky voči zhotoviteľovi. Zo spisu však nevyplýva, že by pán Seifert tento bazén pôvodne predal manželom Schotteliusovým.
- 16 Po ukončení renovačných prác na tomto bazéne vyšlo najavo niekoľko väd, ktoré sa nedali odhaliť skôr než pri používaní tohto diela. Tieto vady sa týkali najmä čistiaceho systému a čerpadla. Pani Schotteliusová a jej manžel požiadali pána Seiferta o ich opravu. Keďže pán Seifert ich žiadosti nevyhovel, pani Schotteliusová podala návrh na začatie samostatného dokazovacieho konania týkajúceho sa týchto väd.
- 17 Podľa dokumentov v spise, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, v rámci uvedeného konania znalec konštatoval existenciu závažných nedostatkov a nedodržanie obvyklých stavebných noriem zo strany zhotoviteľa. Okrem toho opravné práce napokon vykonal manžel pani Schotteliusovej s pomocou jedného zo svojich kamarátov. Na tieto účely musel kúpiť nevyhnutný materiál.
- 18 Žalobkyňa následne podala žalobu proti pánovi Seifertovi o zaplatenie nákladov súvisiacich s uvedenými opravnými prácami.
- 19 Landgericht Hannover (Krajinský súd Hannover, Nemecko) zastáva názor, že žalobe v zásade nemožno vyhovieť vzhľadom na to, že všetky vnútroštátne právne normy uplatniteľné v prejednávanej veci vyžadujú, aby spotrebiteľ výslovne poskytol dodatočnú lehotu zhotoviteľovi na opravu väd, a to okrem prípadov, keď je poskytnutie takejto lehoty nadbytočné, čo však na základe skutkových okolností a dôkazov uvedených v spore vo veci samej nemožno konštatovať. Túto lehotu pritom v primeranej lehote neposkytla pani Schotteliusová, nositeľka práv zo záruky, ale len jej manžel, a to v liste advokáta zo 16. novembra 2011. Okrem toho podľa vnútroštátneho súdu nie je výzva, ktorú urobil manžel dotknutej, teda ako tretia osoba, platná podľa nemeckého práva, pretože svoje záručné práva postúpil manželke. Podľa pani Schotteliusovej mal pán Seifert v každom prípade dostatočnú lehotu na opravu dotknutých väd.
- 20 Podľa vnútroštátneho súdu by sa prejednávajúca žaloba naopak nemusela zamietnuť, ak by podľa článku 3 ods. 5 druhej zarážky smernice 1999/44 v spojení okrem iného s jej odôvodneniami 7 a 10, a na rozdiel od toho, čo stanovuje nemecké právo, zo zásady súladu plnenia so zmluvou vyplývalo, že stanovenie lehoty spotrebiteľom na odstránenie väd diela nepredstavuje podmienku uplatnenia sekundárnych práv zo záruky súvisiacich s týmito vadami.
- 21 Za týchto okolností Landgericht Hannover (Krajinský súd Hannover) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Vyplýva z článku 3 ods. [5] druhej zarážky smernice [1999/44] zásada európskeho spotrebiteľského práva, v zmysle ktorej pri všetkých zmluvách, ktorých predmetom je spotrebný tovar, uzavretých medzi osobou, ktorá nie je spotrebiteľom, a spotrebiteľom, postačuje na uplatnenie sekundárneho práva zo záruky, že osoba, ktorá nie je spotrebiteľom a má povinnosť plnenia zo záruky, nevykonala v primeranej lehote nápravu, pričom sa nevyžaduje výslovne stanovenie lehoty na odstránenie väd, a na základe ktorej sa predpisy vnútroštátneho práva, napr. aj v prípade zmluvy o dielo, ktorej predmetom je spotrebný tovar, majú vykladať v tomto zmysle, prípadne sa majú obmedzene uplatniť?“

O prejudiciálnej otázke

- 22 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 5 druhá zarážka smernice 1999/44 vykladať v tom zmysle, že v súlade so zásadou práva Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľov stačí na uplatnenie sekundárnych práv zo záruky spotrebiteľovi, ktorý s predávajúcim uzavrie zmluvu týkajúcu sa spotrebného tovaru, aby predávajúci nevykonal v primeranej lehote nápravu, pričom nie je potrebné stanoviť lehotu na odstránenie väd veci.
- 23 Nemecká vláda a Európska komisia vzniesli v prejednávanej veci námietku nedostatku právomoci. Podľa tejto vlády a tejto inštitúcie nemožno na spor vo veci samej uplatniť smernicu 1999/44, pretože dotknutá zmluva nie je „kúpnu zmluvou“ v zmysle tejto smernice, ale „zmluvou o dielo“. Na tento posledný uvedený typ zmluvy sa pritom táto smernica nevzťahuje.
- 24 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdnemu dvoru prináleží, aby na účely preverenia vlastnej právomoci preskúmal podmienky, za akých sa naňho obrátil vnútroštátny súd (pozri v tomto zmysle uznesenia z 3. júla 2014, Tudoran, C-92/14, EU:C:2014:2051, bod 35 a citovanú judikatúru a zo 4. septembra 2014, Szabó, C-204/14, neuvěřený, EU:C:2014:2220, bod 16).
- 25 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že Súdny dvor má v zásade právomoc vykladať len ustanovenia práva Únie, ktoré možno v konaní vo veci samej skutočne uplatniť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. decembra 1997, Annibaldi, C-309/96, EU:C:1997:631, bod 13; zo 7. júla 2011, Agafitei a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 28 a citovanú judikatúru, a uznesenie zo 14. apríla 2016, Târşia, C-328/15, neuvěřený, EU:C:2016:273, bod 19 a citovanú judikatúru).
- 26 V prejednávanej veci treba konštatovať, že po prvé vnútroštátny súd sa pýta Súdneho dvora na výklad článku 3 ods. 5 druhej zarážky smernice 1999/44. Vychádza teda z predpokladu, že táto smernica sa uplatňuje na situáciu dotknutú vo veci samej.
- 27 Po druhé zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, ako aj z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že zmluva dotknutá vo veci samej je podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva „zmluvou o dielo“.
- 28 Za týchto podmienok – s cieľom zistiť, či Súdny dvor má právomoc na to, aby odpovedal na položenú otázku, – treba preskúmať, či sa smernica 1999/44 má vykladať v tom zmysle, že sa uplatní na zmluvu o dielo, akou je zmluva vo veci samej, ktorej predmetom je renovácia bazény zhotoviteľom.
- 29 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že pôsobnosť smernice 1999/44 sa obmedzuje na „kúpnu zmluvu“, hoci smernica tento pojem nedefinuje.
- 30 Z článku 1 ods. 1 tejto smernice okrem iného totiž vyplýva, že jej cieľom je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia jednotlivých členských štátov týkajúce sa určitých aspektov „predaja“ spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar. Okrem toho z tejto smernice, konkrétne z článku 1 ods. 2, ktorý definuje pojmy „spotrebiteľ“ a „predávajúci“, vyplýva, že sa uplatňuje len na predaj uzavretý medzi predávajúcim podnikateľom a kupujúcim spotrebiteľom.
- 31 Po druhé treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z požiadavky jednotného uplatňovania práva Únie vyplýva, že ak ustanovenie práva Únie neobsahuje nijaký odkaz na právo členských štátov, pokiaľ ide o konkrétny pojem, tento pojem si vyžaduje v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudok z 9. novembra 2016, Wathelet, C-149/15, EU:C:2016:840, bod 28 a citovanú judikatúru).

- 32 Aj keď znenie smernice 1999/44 neposkytuje nijakú definíciu „kúpnej zmluvy“, neodkazuje ani na vnútroštátne právne poriadky, pokiaľ ide o význam, ktorý by sa mal tomuto pojmu priznať. Z toho teda vyplýva, že uvedený pojem sa má na účely uplatňovania tejto smernice považovať za samostatný pojem práva Únie, ktorý sa má na jej území vykladať jednotne (pozri analogicky rozsudok z 18. októbra 2011, Brüstle, C-34/10, EU:C:2011:669, bod 26).
- 33 Po tretie na určenie toho, či zmluvu o dielo, akou je zmluva dotknutá vo veci samej, ktorá zahŕňa poskytovanie služieb, možno považovať za „kúpnu zmluvu“ v zmysle tejto smernice, treba konštatovať, že uvedená smernica výslovne vymedzuje zmluvy, ktoré zahŕňajú poskytovanie služieb, ktoré možno považovať za predaj.
- 34 Z ustanovení smernice 1999/44, ako aj z jej celkovej systematiky totiž vyplýva, že pojem „kúpna“ sa vzťahuje len na určité zmluvy, ktoré sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov môžu kvalifikovať inak, teda zmluvy o poskytovaní služieb alebo zmluvy o dielo.
- 35 Podľa článku 1 ods. 4 tejto smernice tak „zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, sa na účely tejto smernice tiež považujú za kúpne zmluvy“. Preto zmluva, ktorej predmetom je predaj tovaru, ktorý má predávajúci najskôr zhotoviť alebo vyrobiť, tiež patrí do pôsobnosti tejto smernice.
- 36 Podľa článku 2 ods. 5 smernice 1999/44 sa nesúlad vyplývajúci z nesprávnej montáže tovaru považuje za rovnocenný s nesúladom tovaru, predovšetkým, ak je montáž súčasťou kúpnej zmluvy. Služba montáže tovaru, ak je spojená s predajom, tak patrí do pôsobnosti tejto smernice.
- 37 Z uvedených konštatovaní vyplýva, že smernica 1999/44 sa uplatňuje nielen na kúpne zmluvy *stricto sensu*, ale aj na určité kategórie zmlúv zahŕňajúcich poskytovanie služieb, ktoré uplatniteľné vnútroštátne právo kvalifikuje ako zmluvy o poskytovaní služieb alebo zmluvy o dielo, teda zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, ako aj zmluvy, ktoré zahŕňajú montáž takého tovaru súvisiacu s predajom.
- 38 Aby bolo možné v zmysle tejto smernice kvalifikovať tieto kategórie zmlúv zahŕňajúce poskytovanie služieb ako „kúpne zmluvy“, poskytovanie služieb musí byť vo vzťahu k predaju len doplnkové.
- 39 Po štvrté uvedený výklad pojmu „kúpna zmluva“ v zmysle smernice 1999/44 podporujú aj prípravné práce na tejto smernici, ako aj Dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, podpísaný 11. apríla 1980 vo Viedni, ktorým sa táto smernica inšpirovala.
- 40 V tejto súvislosti treba uviesť, že z dôvodovej správy k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o predaji a zárukách na spotrebný tovar [KOM(95) 520 v konečnom znení] predloženému Komisiou 23. augusta 1996 (Ú. v. ES C 307, 1996, s. 8) vyplýva, že „zložitost' a rozmanitosť poskytovania služieb neumožňuje, aby sa pôsobnosť ustanovení uplatniteľných na predaj tovaru jednoducho rozšírila na služby“ [*neoficiálny preklad*]. Preto z dôvodu svojich osobitných vlastností služby v zásade nemôžu patriť do pôsobnosti smernice 1999/44.
- 41 Výslovné zahrnutie niektorých kategórií zmlúv týkajúcich sa tak predaja, ako aj poskytovania služieb, ako sú zmluvy uvedené v bodoch 35 a 36 tohto rozsudku, je okrem iného vyjadrením vôle normotvorcu Únie, po prvé, čeliť rôznym ťažkostiam, s ktorými sa spotrebiteľ stretáva pri rozlišovaní týchto dvoch plnení poskytovaných obchodníkom, a po druhé, dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa v súlade s odôvodnením 1 smernice 1999/44.
- 42 Návrh smernice uvedený v bode 40 tohto rozsudku totiž v tejto súvislosti spresňuje, že montáž tovaru spojená s predajom by mala patriť do pôsobnosti tejto smernice vzhľadom na praktické ťažkosti spotrebiteľov pri rozlišovaní medzi poskytovaním služieb spočívajúcich v montáži tovaru a predajom tohto tovaru a ďalej vzhľadom na nevyhnutnosť jednotne chrániť spotrebiteľa.

- 43 Pokiaľ ide o zahrnutie zmlúv na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, uvedených v článku 1 ods. 4 smernice 1999/44, pod kúpnu zmluvu, to bolo doplnené pri prvom čítaní uvedeného návrhu smernice Parlamentom na základe článku 3 ods. 1 Dohovoru OSN, uvedeného v bode 39 tohto rozsudku, s cieľom zohľadniť ťažkosti pri kvalifikácii týchto zmlúv, ktoré zahŕňajú povinnosť niečo vykonať, ktorá je vlastná zmluvám o dielo, a povinnosť dodať tovar, ktorá je zase typická pre kúpne zmluvy.
- 44 V prejednávanej veci zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že pani Schotteliusová a jej manžel požiadali pána Seiferta, zhotoviteľa, o renováciu svojho bazénu. Na tento účel s ním uzavreli zmluvu o dielo. V rámci tejto zmluvy im zhotoviteľ predal rôzny tovar potrebný na renováciu tohto bazéna, okrem iného filtračný systém vybavený čerpadlom. Napriek tomu však treba konštatovať, že poskytnutie služby spočívajúcej v montáži tohto tovaru predstavuje hlavný predmet tejto zmluvy o dielo a že predaj tovaru má len doplnkovú povahu vo vzťahu k poskytnutiu služby.
- 45 Navyše vzhľadom na dôkazy uvedené v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, túto zmluvu o dielo nemožno kvalifikovať ani ako zmluvu „na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť“ v zmysle článku 1 ods. 4 smernice 1999/44, pretože tovar potrebný na renováciu dotknutého bazénu nemusel nevyhnutne vyrobiť zhotoviteľ.
- 46 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba usudzovať, že zmluva o dielo, akou je zmluva dotknutá vo veci samej, nepredstavuje „kúpnu zmluvu“ v zmysle smernice 1999/44, a preto nepatrí do jej pôsobnosti.
- 47 V súlade s judikatúrou uvedenou v bode 25 tohto rozsudku tak Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na prejudiciálnu otázku, ktorú mu položil Landgericht Hannover (Krajinský súd Hannover).

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na prejudiciálnu otázku, ktorú mu položil Landgericht Hannover (Krajinský súd Hannover, Nemecko) v rozhodnutí z 22. apríla 2016.

Podpisy